

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. В., 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В., IV СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Мая Недкова

като разглежда докладваното от Константин Д. Иванов Въззивно граждан.о дело № 20223100502541 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е образувано по жалба с вх. № 14230/01.11.2022 год. по рег. на ЧСИ Д. С. – С. с рег. № 893, подадена от Н. К. К. от гр. В. – длъжник по изпълнението по изпълнително дело № по описа на ЧСИ С. – С., срещу разпределение от 27.10.2022 год. на постъпила по изпълнителното дело сума в размер на 915, 65 лева, предявено на 28.10.2022 год.

В жалбата са наведени оплаквания, че разпределението е незаконосъобразно, тъй като: 1) не е уточнено кога са постъпили сумите от трудовото възнаграждение на длъжника и не са посочени лихвите, начислени върху тези суми за периода от събирането им до датата на извършване на разпределението; 2) присъединени са лица, наречени в разпределението „всички длъжници“ и на това основание са били начислени такси на обща стойност 347, 27 лева, включени към задълженията на жалбоподателката; 3) разпределението е извършено и предявено на страните без ЧСИ да е уточнил и актуализирал размера на дълга на жалбоподателката към взи.ателя “Б. Д.” АД, със седалище гр. С. по пера – главница, лихви, разно.и, като не са съобразени съдебните решения по търг. дело № 1272/2018 год. на ОС-В. и по в. търг. дело № 134/2020 год. на Апелативен съд – В., с които окончателно е уточнен действителния размер на дълга на длъжника Н. К. К. по изпълнителното дело и който дълг, съгласно цитираните съдебни решения, е занижен със сума в размер на около 90 000 лева в сравнение със задълженията на Н. К. по изпълнителния лист от 30.04.2018 год. по ч. гр. дело № 6024/2018 год., изд. от РС-В., въз основа на който изпълнителен лист е образувано изп. дело № по описа на ЧСИ С. – С.. Жалбоподателката счита, че главницата надвишава действителния размер на задължението ѝ с 11 952, 47 лева; договорната лихва – със 74 133, 47 лева, а обезщетението за забава върху главницата – с 842, 68 лева. Според наведеното в жалбата, завишените стойности (размери) на сумите за лихви поради неправомерно завишената главница са довели и до завишени такси на ЧСИ, вкл. и на таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ. Според жалбоподателката при съобразяване на цитираните по – горе съдебни решения и приспадане на сумата от 74 133, 47 лева, представляваща

договорна лихва и на сумата от 842, 68 лева – обезщетение за забава върху главницата, дължимата от нея сума (неолихвяеми вземания) е 31 495, 78 лева, но тъй като тази сума включва лихви и обезщетения върху главницата за периода 29.10.2010 год. до 26.04.2018 год. то тези вземания са погасени поради изтекла тригодишна давност.

Отправеното с жалбата и.ане е разпределението от 27.10.2022 год. да се отмени и да се укаже на ЧСИ да изготви ново разпределение, съобразно действителния размер на задълженията на жалбоподателката.

В писмени възражения държавата, чрез ТД на НАП В. – присъединен по право вз.ател съгласно чл. 458 ГПК за публичните ѝ вземания към длъжника Н. К., оспорва жалбата, счита, че е неоснователна, а обжалваното разпределение е законосъобразно, извършено е в съответствие с установените в чл. 136 ЗЗД привилегии.

В срока по чл. 436, ал. 2 ГПК вз.ателят “Б. Д.” ЕАД, със седалище гр. С., по чиято молба е образувано изпълнителното производство, не е подал писмени възражения.

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт на съдебният изпълнител и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Производството по изп. дело № по описа на ЧСИ С. – С., е образувано по молба на “Б. Д.” ЕАД, със седалище гр. С. и въз основа на приложен изпълнителен лист № 3541/0.04.2018 год., издаден по ч. гр. дело № 6024/2018 год. на РС-В., с който Н. К. К. е осъдена да заплати на “Б. Д.” АД, със седалище гр. С. сумата от 192 902, 39 лева – главница по договор за банков кредит от 21.09.2007 год., ведно със законната лихва, считано от 27.04.2018 год. до окончателното ѝ изплащане; сумата от 141 346, 39 лева – договорна (възнаградителна лихва); сумата от 1946, 85 лева – обезщетение за забава съгласно договора за кредит; сумата от 1687, 17 лева, съгласно договора, вкл. такси и разно.и по същия, както и сумата от 6807, 66 лева – разно.и за заповедното производство.

Изпълнението е насочено върху различни активи на длъжника, вкл. и върху ипотекиран в полза на б.та имот, собствен на длъжника Н. К., както и върху трудовото ѝ възнаграждение.

Въз онова на удостоверение по чл. 191, ал. 4 ДОПК от 05.06.2018 год. държавата, чрез НАП ТД – В., е присъединена като вз.ател по право за публичните ѝ вземания към длъжника в размер на 1651, 14 лева.

В хода на изпълнителното производство е извършена публична продан на ипотекирания имот; постъпили са суми и от изпълнението върху вземанията на длъжника Н. К. за трудово възнаграждение.

С протокол № 1 от 23.09.2019 год. е извършено разпределение на сумата от 567, 46 лева, постъпила по изпълнителното дело, в резултат на запора върху вземанията на длъжника Н. К. за трудово възнаграждение, а с протокол № 2 от 23.09.2019 год. е извършено разпределение на сумата от 161 161, 00 лева, постъпила по изпълнителното дело от публичната продан на имота на длъжника, ипотекиран в полза на “Б. Д.” ЕАД със седалище гр. С..

Разпределенията са влезли в сила.

С влезли в сила Решение № 1083/021.2.2019 год. по търг. дело № 1272/2018 год. на ОС-В. и Решение № 110/05.06.2020 год. по в. търг. дело № 134/2020 год. на Апелативен съд – В., постановени в производство по чл. 415, вр. чл. 422 ГПК, е установено, че Н. К. дължи на “Б. Д.” ЕАД следните суми: 180 949, 62 лева – главница по договора за банков кредит, ведно със законната лихва върху горната сума, считано от 27.04.2018 год. до окончателното ѝ изплащане; 67 632, 92 лева – възнаградителна лихва за периода 26.04.2013 год. – 19.04.2018 год.; 1104, 17 лева – обезщетение за забава (неустойка) за периода 27.04.2015 год.- 26.04.2018 год.; 1687, 17 лева – дължими такси и разно.и, съгласно договора за банков кредит от 21.09.2007 год., по заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по ч. гр. дело № 6024/2018 год. на РС-В.. С решенията Н. К. е осъдена да заплати на б.та и

съдебни разно.и.

По молба на “Б. Д.“ ЕАД от 26.11.2021 год. към изпълнителното дело е присъединен изпълнителен лист, изд. от ОС-В. по търг. дело № 1272/2018 год. на ОС-В. и по в. търг. дело № 134/2020 год. на Апелативен съд – В., с който Н. К. е осъдена да заплати на б.та и сумата от 7481, 29 лева – съдебни разно.и по цитираните две дела.

Съгласно справка за дълга на Н. К. към “Б. Д.“ ЕАД към дата 26.11.2021 год. К. дължи на б.та следните суми: главница – 24789, 63 лева; законна лихва – 41 774, 63 лева; лихви – 68 317, 09 лева; заемни такси – 1808, 39 лева; съдебни такси, вкл. юри.онсулт.о възнаграждение – 15 532, 70 лева; общо 152 222, 44 лева.

В периода октомври 2019 год. – февруари 2022 год. в резултат на запора върху вземанията на длъжника Н. К. за трудово възнаграждение, по изпълнителното дело е постъпила сума в размер на 915, 62 лева.

Съгласно удостоверение от 19.10.2022 год. по чл. 191, ал. 4 ДОПК, изд. от НАП ТД-В., публичните вземания на държавата към длъжника Н. К. са в размер на 769, 75 лева, от които: главница – 303, 06 лева и лихви – 466, 69 лева.

С протокол от 27.10.2022 год., предявен на 28.10.2022 год. е извършено разпределение на постъпилата по изпълнителното дело в резултат на запора върху вземанията на длъжника Н. К. за трудово възнаграждение сума в размер на 915, 62 лева. Прието е, че общата сума на разно.ите по изпълнението, които се ползват с право на предпочитително удовлетворение по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД е в размер на 346, 19 лева, от които в полза на “Б. Д.“ ЕАД е разпределена сумата от 161, 35 лева – авансово заплатени такси и разно.и, в полза на ЧСИ е разпределена сумата от 184, 84 лева, включваща таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ в размер на 68, 34 лева и сумата от 116, 50 лева – дължими (от взи.ателя “Б. Д.“ ЕАД) но незаплатени авансови такси. Остатъкът от сумата от 915, 62 лева, а именно: сумата в размер на 569, 46 лева е разпределена в полза на държавата в лицето на НАП ТД – В., на основание чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД.

При тези данни настоящият състав намира, че жалбата против разпределението от 27.10.2022 год. по изп. дело № 475/2018 год. по описа на ЧСИ Д. С. – С., предявено на 28.10.2022 год., е неоснователна.

Съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с ТР № 2/2021 год. на ОСГТК на ВКС на РБ при проверка по реда на чл. 463 ГПК на законосъобразността на оспорваното разпределение съдът е ограничен от оплакванията в жалбата и може да отмени разпределението, само доколкото това е необходимо за уважаване на жалбата. Съдът служебно проверява, дали в обжалваното разпределение са включени присъединените по право взи.атели.

Обстоятелството, че в разпределението от 27.10.2022 год. по изп. дело № 475/2018 год. по описа на ЧСИ Д. С. – С., не е уточнено (респ. не е посочено) кога са постъпили сумите от трудовото възнаграждение на длъжника, в какъвто смисъл са оплакванията в жалбата, няма за последица незаконосъобразност на извършеното разпределение на сумата от 915, 62 лева, тъй като това обстоятелство е без значение.

Оплакването, че са били присъединени лица, наречени в разпределението „всички длъжници“ и на това основание са били начислени такси на обща стойност 347, 27 лева, включени към задълженията на жалбоподателката, също е неоснователно, тъй като не се подкрепя от доказателствата по изпълнителното дело. В случая длъжник по изпълнението е само жалбоподателката Н. К., постъпилата по изпълнителното дело сума, която е разпределена с обжалваното разпределение, е от осъществено принудително изпълнение върху нейни активи.

Оплакванията в жалбата, че разпределението е извършено и предявено на страните без ЧСИ да е уточнил и актуализирал размера на дълга на жалбоподателката [към взи.ателя “Б. Д.“ АД, със седалище гр. С.] по пера – главница, лихви, разно.и, също не обуславя извод за незаконосъобразност на разпределението. Установено е по делото, че с обжалваното

разпределение суми за удовлетворяване на вземанията на взимателя "Б. Д." ЕАД – С. по издадените в полза на б.та изпълнителни листи не са разпределяни. Констатацията на ЧСИ в протокола за разпределение от 27.10.2022 год., относно размера на сумите които длъжникът остава да дължи на всеки един от двамата взиматели, след извършеното разпределение и изчерпването на постъпилата и разпределена сума по изпълнението, не е част от разпределението по чл. 460 ГПК.

Оплакването в жалбата, че завишените според жалбоподателката стойности (размери) на сумите за лихви поради неправомерно завишената главница (жалбоподателката има предвид задълженията си към б.та-взимател) са довели и до завишени такси на ЧСИ, вкл. и на таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ, също е неоснователно. Както се посочи по – горе, констатацията на съдебния изпълнител относно размера на непогасения остатък от задълженията на длъжника към всеки един от взимателите след извършеното разпределение, не е част от самото разпределение. Видно е от разпределението от 27.10.22 год., че в полза на взимателя "Б. Д." ЕАД – С. не са разпределяни суми за удовлетворяването на вземанията □ против длъжника Н. К. по изпълнителните листи. Отделно от това, с изключение на таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ, всички останали начислени такси и разно.и по ТТРЗЧСИ са прости, а не пропорционални и не са в зависимост от размера на дълга на жалбоподателката към взимателя „Б. Д.“ ЕАД – С..

Таксата по т. 26 ТТРЗЧСИ също е правилно изчислена – върху събраната сума, съобразно т. 26, б. "а" и Забележка 1 от ТТРЗЧСИ.

Доводите в жалбата за погасяване на вземанията на взимателя "Б. Д." – С. за лихви по давност не могат да се слушат в изпълнителното производство, касае се за материално правен спор, който съдебният изпълнител не е овластен да разрешава. Освен това, предвид установеното по – горе, че в полза на взимателя "Б. Д." ЕАД – С. не са разпределяни суми за удовлетворяването на вземанията □ против длъжника Н. К. по изпълнителните листи и съобразно обстоятелството, че констатацията на съдебния изпълнител относно размера на непогасения остатък от задълженията на длъжника към всеки един от взимателите след извършеното разпределение, не е част от самото разпределение, тези доводи нямат никакво отношение към законосъобразността на извършеното разпределение.

В обобщение жалбата на длъжника Н. К. К. от гр. В. срещу разпределение от 27.10.2022 год. по изпълнително дело № по описа на ЧСИ С. – С., на постъпила по изпълнителното дело сума в размер на 915, 65 лева, предявено на 28.10.2022 год., е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата с вх. № 14230/01.11.2022 год. по рег. на ЧСИ Д. С. – С. с рег. № 893, подадена от Н. К. К. от гр. В. – длъжник по изпълнението по изпълнително дело № по описа на ЧСИ С. – С., срещу разпределение от 27.10.2022 год. на постъпила по изпълнителното дело сума в размер на 915, 65 лева, предявено на 28.10.2022 год.

Решението подлежи на обжалване пред Варнен.ия апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____